

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

İKİNCİ BÖLÜM
KARAR

TUNCAY ÖZTÜRK BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2019/38607
Karar Tarihi : 24/10/2024
Başkan : Basri BAĞCI
Üyeler : Engin YILDIRIM
Rıdvan GÜLEÇ
Kenan YAŞAR
Ömer ÇINAR
Raportör : Tuğba YILDIZ
Başvurucu : Tuncay ÖZTÜRK
Vekili : Av. Bülent İLGÜ

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru; idari eylemden doğan zararın tazmini istemiyle açılan tam yargı davasının süre aşımından reddedilmesi nedeniyle mahkemeye erişim hakkının, davanın uzun sürmesi nedeniyle de makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 27/11/2019 tarihinde yapılmıştır.

3. Komisyon, başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

4. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına gönderilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

5. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

6. Başvurucu, zorunlu askerlik hizmetini yapmak üzere 9/3/2010 tarihinde 1. Piyade Eğitim Tugay Komutanlığı (Manisa) emrine sevk edilmiştir.

7. 9/3/2010 tarihli askerlik muayenesinde Gülhane Askerî Tıp Akademisi (GATA) Haydarpaşa Eğitim Hastanesi tarafından düzenlenen raporda, başvuru hakkında eski sol kalça kırığı, eklem hareketleri tam olduğundan "Ortopedik açıdan askerliğe elverişlidir. Komando olamaz." kararı verilmiştir.

8. Başvurucu, askerlik hizmetini yaparken 15/3/2010 tarihinde pentatlon eğitimi sırasında yüksekte atlama sonrası sakatlanmıştır. Önce İzmir Asker Hastanesine, sonra İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesine sevk edilmiş, yapılan tetkikler neticesinde de başvurusunun GATA Haydarpaşa Eğitim Hastanesine yatışının yapılmasına karar verilmiştir. Başvurucu, bir süre fizik tedavi almış ve üç ay hava değişimine gönderilmiştir. Daha sonra başvuru hakkında GATA Haydarpaşa Eğitim Hastanesi tarafından 2/2/2011 tarihli raporla "*bilateral siyatik sinir lezyonu*" tanısıyla "*Barişte askerliğe elverişli değildir. Seferde görev yapar.*" kararı verilmiştir. Başvurucu 16/6/2011 tarihinde terhis edilmiştir.

9. Başvurucu, askerlik görevi sırasında yaşadığı olay nedeniyle 23/1/2012 tarihinde Ankara 18. Asliye Hukuk Mahkemesinde maddi ve manevi tazminat talepli dava açmıştır.

10. Ankara 18. Asliye Hukuk Mahkemesi 10/7/2012 tarihli kararla görevsizlik kararı vermiş ve görevli yargı yerinin Askeri Yüksek İdare Mahkemesi (AYİM) olduğunu belirtmiştir. Karar gerekçesinde 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 3. maddesi uyarınca vücut bütünlüğünün kısmen veya tamamen yitirilmesine yahut kişinin ölümüne bağlı maddi ve manevi zararların tazminine ilişkin davaların asliye hukuk mahkemelerinde görülmesi gerektiğini fakat Anayasa Mahkemesinin 16/2/2012 tarihli ve E.2011/35, K.2012/23 sayılı kararıyla 6100 sayılı Kanun'un 3. maddesinin birinci fıkrasının iptal edilmesiyle mevcut davanın görev alanından çıktığını vurgulamıştır.

11. Temyiz istemi, Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 3/6/2013 tarihli kararıyla reddedilmiştir.

12. Başvurucu, görevsizlik kararı üzerine AYİM'de dava açmıştır. 21/1/2017 tarihli ve 6771 sayılı Kanun'un 17. maddesi ile Anayasa'ya geçici 21. madde eklenmiş; geçici 21. maddenin (E) fıkrasının birinci cümlesine göre Askeri Yargıtay, AYİM ve askerî mahkemelerin kaldırıldığı ifade edilmiştir. Aynı fıkranın son paragrafına göre kaldırılan askerî yargı mercilerinde görülmekte olan dosyalardan kanun yolu incelemesi aşamasında olanların ilgisine göre Yargıtay veya Danıştaya; diğer dosyaların ise ilgisine göre görevli ve yetkili adli veya idari yargı mercilerine dört ay içinde gönderileceği öngörülmüştür.

13. AYİM'in kaldırılmasından sonra dosya Manisa 2. İdare Mahkemesine (İdare Mahkemesi) gönderilmiştir. İdare Mahkemesi 31/5/2019 tarihli kararla davanın süre aşımı nedeniyle reddine karar vermiştir. Karar gerekçesinde; başvurusunun 2/2/2011 tarihli "*Askerliğe elverişli değildir.*" raporu üzerine ya da en geç terhis tarihi olan 16/6/2011 tarihinden itibaren altmış günlük dava açma süresi içinde dava açması ya da idareye başvurusu gerekirken 23/1/2012 tarihinde Ankara 18. Asliye Hukuk Mahkemesinde açtığı davanın süresinde olmadığı sonucuna varılmıştır.

14. Başvurucunun istinaf istemi, İzmir Bölge İdare Mahkemesi Altıncı İdare Dava Dairesi tarafından 3/10/2019 tarihinde reddedilmiştir.

15. Başvurucuya nihai karar 31/10/2019 tarihinde tebliğ edilmiş, başvuru 27/11/2019 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

16. 6100 sayılı Kanun'un Anayasa Mahkemesi kararıyla iptal edilen 3. maddesi şöyledir:

"Her türlü idarî eylem ve işlemler ile idarenin sorumlu olduğu diğer sebeplerin yol açtığı vücut bütünlüğünün kısmen veya tamamen yitirilmesine yahut kişinin ölümüne bağlı maddî ve manevî zararların tazminine ilişkin davalara asliye hukuk mahkemeleri bakar. İdarenin sorumluluğu dışında kalan sebeplerden doğan aynı tür zararların tazminine ilişkin davalarda dahi bu hüküm uygulanır. 30/1/1950 tarihli ve 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu hükümleri saklıdır."

17. 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 55. maddesi şöyledir:

"Destekten yoksun kalma zararları ile bedensel zararlar, bu Kanun hükümlerine ve sorumluluk hukuku ilkelerine göre hesaplanır. Kısmen veya tamamen rücu edilemeyen sosyal güvenlik ödemeleri ile ifa amacını taşımayan ödemeler, bu tür zararların belirlenmesinde gözetilemez; zarar veya tazminattan indirilemez. Hesaplanan tazminat, miktar esas alınarak hakkaniyet düşüncesi ile artırılmaz veya azaltılamaz."

Bu Kanun hükümleri, her türlü idarî eylem ve işlemler ile idarenin sorumlu olduğu diğer sebeplerin yol açtığı vücut bütünlüğünün kısmen veya tamamen yitirilmesine ya da kişinin ölümüne bağlı zararlara ilişkin istem ve davalarda da uygulanır."

18. 6098 sayılı Kanun'un 72. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Tazminat istemi, zarar görenin zararı ve tazminat yükümlüsünü öğrendiği tarihten başlayarak iki yılın ve her hâlde fiilin işlendiği tarihten başlayarak on yılın geçmesiyle zamanaşımına uğrar. Ancak, tazminat ceza kanunlarının daha uzun bir zamanaşımı öngördüğü cezayı gerektiren bir fiilden doğmuşsa, bu zamanaşımı uygulanır."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

19. Anayasa Mahkemesinin 24/10/2024 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Mahkemeye Erişim Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları

20. Başvurucu; dava açtığı tarihte 6100 sayılı Kanun'un 3. maddesi gereğince görevli mahkemenin asliye hukuk mahkemeleri olduğunu, 6098 sayılı Kanun'un 72. maddesi gereğince zamanaşımı süresinin 2 yıl, her hâlükârda 10 yıl olduğunu, Mahkemenin kanun hükmünü yanlış uyguladığını, süresinde dava açtığını ileri sürmüştür.

2. Değerlendirme

21. Anayasa'nın iddianın değerlendirilmesinde dayanak alınacak *"Hak arama hürriyeti"* kenar başlıklı 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

22. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağılı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder. Başvurucunun şikâyetlerinin özü, maddi ve manevi varlığında uğradığı zararın tazmini istemiyle açtığı tazminat davasının süre aşımından reddedilmesi nedeniyle uyuşmazlığın esasının incelenmemesidir. Bu itibarla ihlal iddiaları adil yargılanma hakkının güvencelerinden biri olan mahkemeye erişim hakkı kapsamında incelenmiştir.

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden

23. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Esas Yönünden

i. Müdahalenin Varlığı ve Hakkın Kapsamı

24. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddiada bulunma ve savunma hakkına sahip olduğu belirtilmiştir. Dolayısıyla mahkemeye erişim hakkı, Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan hak arama özgürlüğünün bir unsurudur. Diğer yandan Anayasa'nın 36. maddesine "*adil yargılanma*" ibaresinin eklenmesine ilişkin gerekçede, taraf olduğumuz uluslararası sözleşmelerce de güvence altına alınan adil yargılanma hakkının madde metnine dâhil edildiği vurgulanmıştır. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ni (Sözleşme) yorumlayan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Sözleşme'nin 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının mahkemeye erişim hakkını içerdiğini belirtmektedir (*Özbakım Özel Sağlık Hiz. İnş. Tur. San. ve Tic. Ltd. Şti.*, B. No: 2014/13156, 20/4/2017, § 34).

25. Mahkemeye erişim hakkı, bir uyuşmazlığı mahkeme önüne taşıyabilmek ve uyuşmazlığın etkili bir şekilde karara bağlanmasını isteyebilmek anlamına gelmektedir (*Özkan Şen*, B. No: 2012/791, 7/11/2013, § 52).

26. Başvuruya konu davada, süre aşımı nedeniyle ret kararı verilmek suretiyle davanın esasının incelenmemesinin başvuru tarafından mahkemeye erişim hakkına müdahale teşkil ettiği açıktır.

ii. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

27. Anayasa'nın "*Temel hak ve hürriyetlerin sınırlanması*" kenar başlıklı 13. maddesi şöyledir:

"Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağılı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

28. Yukarıda anılan müdahale, Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen koşullara uygun olmadığı müddetçe Anayasa'nın 36. maddesinin ihlalinin teşkil edecektir. Bu sebeple müdahalenin Anayasa'nın 13. maddesinde öngörülen ve somut başvuruya uygun düşen, kanun tarafından öngörülme, haklı bir sebebe dayanma, ölçülülük ilkesine aykırı olmama koşullarına uygun olup olmadığının belirlenmesi gerekir.

29. Başvuru konusu olayda süre aşımından ret kararı verilmek suretiyle davanın esasının incelenmemesiyle başvurunun mahkemeye erişimine getirilen sınırlamanın kanun tarafından öngörülme ölçütünü karşılayıp karşılamadığının değerlendirilmesi gerekir.

(1) Genel İlkeler

30. Hak ve özgürlüklerin, bunlara yapılacak müdahalelerin ve sınırlandırmaların kanunla düzenlenmesi bu haklara ve özgürlüklere keyfi müdahaleyi engelleyen, hukuk güvenliğini sağlayan demokratik hukuk devletinin en önemli unsurlarından biridir (*Tahsin Erdoğan*, B. No: 2012/1246, 6/2/2014, § 60). Müdahalenin kanuna dayalı olması öncelikle şekli manada bir kanunun varlığını zorunlu kılar. Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından çıkarılan şekli anlamda bir kanun hükmünün bulunmaması hakka yapılan müdahaleyi anayasal temelden yoksun bırakır (*Ali Hıdır Akyol ve diğerleri* [GK], B. No: 2015/17510, 18/10/2017, § 56).

31. Kanunun varlığı kadar kanun metninin ve uygulamasının da bireylerin davranışlarının sonucunu öngörebileceği kadar hukuki belirlilik taşıması gerekir (*Necmiye Çiftçi ve diğerleri*, B. No: 2013/1301, 30/12/2014, § 55). Müdahalenin kanuna dayalı olması, iç hukukta müdahaleye ilişkin yeterince ulaşılabilir ve öngörülebilir kuralların bulunmasını gerektirmektedir (*Türkiye İş Bankası A.Ş.* [GK], B. No: 2014/6192, 12/11/2014, § 44). Kanunilik unsuru yönünden değerlendirme yapılırken yargı mercilerince müdahaleye imkân tanıyan kanun hükümlerinin yorumu ve bu hükümlerin olaya uygulanması bariz takdir hatası ya da açık keyfilik içermediği sürece bu alanda bir inceleme yapılması bireysel başvurunun amacıyla bağdaşmaz. Ancak yargı mercilerinin müdahaleye imkân tanıyan kanun hükmünü açık bir biçimde hatalı yorumladıklarının ve uyguladıklarının tespiti hâlinde müdahalenin kanunilik temelinden yoksun olduğu sonucuna ulaşılabilir (*Ramazan Atay*, B. No: 2017/26048, 29/1/2020, § 29).

(2) İlkelerin Olaya Uygulanması

32. Somut olayda başvuru; askerlik hizmetini yaparken aldığı eğitim sırasında sakatlanması nedeniyle 1.000 TL maddi, 10.000 TL manevi tazminat talebiyle dava açmış ve bu dava süre aşımı nedeniyle reddedilmiştir.

33. 6100 sayılı Kanun'un başvuruya konu dava tarihinde yürürlükte bulunan 3. maddesinde, her türlü idari eylem ve işlemler ile idarenin sorumlu olduğu vücut bütünlüğüne, ölüme bağlı maddi ve manevi zararların tazminine ilişkin davalarda asliye hukuk mahkemelerinin görevli olduğu düzenlenmiştir.

34. Söz konusu kanun hükmüyle bağlantılı olarak da 6098 sayılı Kanun'un 55. maddesinin ikinci fıkrasında anılan konuya ilişkin olarak (bkz. § 17) açılacak maddi ve manevi tazminat davalarında 6098 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.

35. 6098 sayılı Kanun'daki zamanaşımı sürelerine bakıldığında ise 72. maddede, zarar görenin zararı ve tazminat yükümlüsünü öğrendiği tarihten başlayarak 2 yıl ve her hâlde fiilin işlendiği tarihten başlayarak 10 yıl olduğu kanun koyucu tarafından öngörülmüştür.

36. Başvuru konusu olay, askerlik hizmeti yerine getirilirken meydana geldiğinden idari eylem veya işlemten kaynaklan bir durum olduğu açıktır. Mevcut yasal düzenlemelere

göre idari yargının görev alanına giren bir uyumsuzluk olsa da zararın öğrenildiği tarihte (2/2/2011 tarihli "*Askerliğe elverişli değildir.*" raporu ya da en geç terhis tarihi olan 16/6/2011'de) anılan uyumsuzluklar için görevli mahkeme asliye hukuk mahkemeleridir. Nitekim başvuru da Ankara 18. Asliye Hukuk Mahkemesinde davasını açmıştır.

37. Anayasa Mahkemesince 6100 sayılı Kanun'un 3. maddesinin iptal edilmesiyle görevli yargı yeri tekrar idare mahkemeleri olmuştur. Başvuruya konu olay, askerlik hizmeti sırasında gerçekleştiğinden AYİM'in görev alanına girmiş; askeri mahkemelerin kaldırılmasıyla dosya nihai olarak Manisa 2. İdare Mahkemesince incelenmiştir.

38. Manisa 2. İdare Mahkemesi ise zararın öğrenildiği tarihte görevli yargı yerinin asliye hukuk mahkemeleri olduğunu belirtmiş ve nitekim dava açma süresini hesaplarken de zararın öğrenildiği tarih ile Ankara 18. Asliye Hukuk Mahkemesinde açılan davanın tarihini dikkate alarak değerlendirme yapmıştır. Bu kısma kadar yapılan incelemede bir tereddüt bulunmamaktadır. Fakat değerlendirme yapılırken dava tarihinde görevli yargı yerinin asliye hukuk mahkemeleri olduğu vurgulanmışken neden dava açma süresinin hesaplanmasında 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nda belirtilen sürelerin dikkate alındığı anlaşılamamıştır. Kaldı ki 2577 sayılı Kanun'a göre de değerlendirme yapılmış olsa da başvuru terhis edilmesini dava konusu etmemiş, yaralanma nedeniyle tam yargı davası açmıştır. Bu durumda idari eylem ve ortaya çıkan zarar ile aralarındaki illiyet bağının ortaya çıktığı tarihten itibaren bir yıl içinde dava açılıp açılmadığının değerlendirilmesi gerekirken altmış gün içinde dava açılmadığından dava süre aşımından reddedilmiştir. Nitekim zararın öğrenildiği tarih itibarıyla asliye hukuk mahkemelerinde anılan dava açma süresinin 2 ve 10 yıllık zamanaşımı süresine tabi olduğu 6098 sayılı Kanun'da açıkça düzenlenmiştir.

39. Açıklanan hususlar dikkate alındığında zararın öğrenildiği tarihte görevli yargı yerinin asliye hukuk mahkemesi olduğu, dava açma süresinin de 2 ve 10 yıllık zamanaşımına tabi olduğu açık olmasına rağmen başvuruya konu davada İdare Mahkemesinin 2577 sayılı Kanun'da belirtilen süreleri dikkate alarak davanın süre aşımından reddine ilişkin değerlendirmesinin öngörülemez nitelikte olduğu, bu şekilde karar verilmek suretiyle başvurunun mahkemeye erişimine yapılan müdahalenin kanunilik unsurunu taşımadığı sonucuna varılmıştır.

40. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

41. Başvurucu davanın reddedilmesi nedeniyle tazminat alamadığını iddia ederek mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüşse de mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğine karar vermekle bu şikâyetin ayrıca incelenmesine gerek görülmemiştir.

B. Makul Sürede Yargılanma Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

42. Başvurucu, yargılanmanın uzun sürmesinden şikâyet etmektedir.

43. Anayasa Mahkemesi, olay ve olguları somut başvuru ile benzer nitelikte olan *Veysi ADO* ([GK], B. No: 2022/100837, 27/4/2023) kararında uygulanacak anayasal ilkeleri belirlemiştir. Bu çerçevede Anayasa Mahkemesi 9/1/2013 tarihli ve 6384 sayılı Avrupa İnsan

Hakları Mahkemesine Yapılmış Bazı Başvuruların Tazminat Ödenmek Suretiyle Çözümüne Dair Kanun'un geçici 2. maddesinde 28/3/2023 tarihli ve 7445 sayılı Kanun'un 40. maddesi ile yapılan değişikliğe göre 9/3/2023 tarihi (bu tarih dâhil) itibarıyla derdest olan, yargılamaların makul sürede sonuçlandırılmadığı iddialarıyla yapılan başvurulara ilişkin olarak Tazminat Komisyonuna başvuru yolu tüketilmeden yapılan başvurunun incelenmesinin bireysel başvurunun ikincil niteliği ile bağdaşmayacağı neticesine varmıştır. Somut başvuruda da anılan kararda açıklanan ilkelerden ve ulaşılan sonuçtan ayrılmayı gerektiren bir durum bulunmamaktadır.

44. Açıklanan gerekçelerle başvurunun bu kısmının *başvuru yollarının tüketilmemesi* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

VI. GİDERİM

45. Başvurucu, ihlalin tespiti ile 50.000 TL manevi tazminata karar verilmesi talebinde bulunmuştur.

46. Başvuruda tespit edilen hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Bu kapsamda kararın gönderildiği mahkemece yapılması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatmak ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar vermektir (*Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu* (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

47. İhlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasının yeterli giderim sağlayacağı anlaşıldığından tazminat taleplerinin reddine karar verilmesi gerekir.

VII. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

2. Makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *başvuru yollarının tüketilmemesi* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki mahkemeye erişim hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin adil yargılanma hakkı kapsamındaki mahkemeye erişim hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Manisa 2. İdare Mahkemesine (E.2018/1183, K.2019/488) GÖNDERİLMESİNE,

D. Başvurucunun tazminat talebinin REDDİNE,

E. 364,60 TL harç ve 30.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 30.364,60 TL yargılama giderinin başvurucaya ÖDENMESİNE,

F. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 24/10/2024 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.